

Postanowienie z dnia 13 maja 2003 r.

III SW 31/03

Terenowy oddział stowarzyszenia, którego obszar działania nie obejmuje całego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest podmiotem uprawnionym do udziału w kampanii referendalnej na zasadach określonych w art. 48 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507 ze zm.).

Przewodniczący SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca), Sędzia SN: Krystyna Bednarczyk, Roman Kuczyński

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 maja 2003 r. sprawy ze skargi Demokratycznej Unii Kobiet - Klubu Wrocławskiego Dolnośląskiego Forum Stowarzyszeń i Środowisk Kobiety, Dolnośląskiego Związku Organizacji Pozarządowych WROS na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 30 kwietnia 2003 r. odmawiającą wydania Demokratycznej Unii Kobiet - Klubowi Wrocławskiemu zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych.

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Państwowa Komisja Wyborcza uchwałą z dnia 30 kwietnia 2003 r. odmówiła Demokratycznej Unii Kobiet - Klubowi Wrocławskiemu wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych w formie audycji referendalnych, argumentując, że terenowy oddział tego Stowarzyszenia nie jest podmiotem uprawnionym do wystąpienia o uzyskanie tego zaświadczenia. Ten nieuprawniony podmiot nie dołączył do zawiadomienia prawidłowo uwierzytelnionego statutu, a jedynie jego kopię sporządzoną z egzemplarza niepotwierdzonego przez sąd rejestrowy, a po-

nadto w statucie Stowarzyszenia brak zapisu o realizacji zadań związanych z przedmiotem referendum akcesyjnego do Unii Europejskiej.

W skardze na tę uchwałę Demokratyczna Unia Kobiet - Klub Wrocławski, Dolnośląskie Forum Stowarzyszeń i Środowisk Kobiety oraz Dolnośląski Związek Organizacji Pozarządowych „WROS” wnieśli o jej uchylenie, utrzymując, iż dokonana przez Państwową Komisję Wyborczą wykładnia wymagań określonych w art. 48 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507) jest „zbyt dużym uproszczeniem”, ich cele statutowe mieszczą się w zakresie problematyki referendalnej, a „pozbawienie stowarzyszenia dostępności do programów radiowych i telewizyjnych będzie niepowetowaną stratą nie tylko dla kobiet ale także całego społeczeństwa i Państwa”.

W odpowiedzi na skargę Państwowa Komisja Wyborcza podtrzymała stanowisko zawarte w zaskarżonej uchwale, dodatkowo wskazując, iż skarżące podmioty ad 2 i 3 w ogóle nie składały zawiadomień o zamiarze skorzystania z uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej, ani nie złożyły wymaganych dokumentów, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 3 ustawy o referendum.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna, albowiem skarżący Klub Wrocławski jest oddziałem terenowym Stowarzyszenia Demokratycznej Unii Kobiet. Obszar działania tego skarżącego nie obejmuje całego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w konsekwencji nie spełnia on wymagania określonego w art. 48 ust. 1 pkt 3 b ustawy o referendum, przez co odpada potrzeba oceny dalszych zarzutów zawartych w jego skardze. Natomiast pozostali skarżący (ad 2 i 3) nie sygnowali zawiadomienia o zamiarze skorzystania z uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych, ani nie złożyli jakichkolwiek dokumentów, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 3 ustawy o referendum, ustawowo koniecznych do ubiegania się o wydanie tego zaświadczenia, przeto podmioty te nie były adresatami zaskarżonej uchwały, a zatem nie mogły korzystać z prawa jej zaskarżenia.

Powyższe oznacza, że zaskarżona uchwała była zgodna z prawem, co prowadziło do oddalenia skargi na podstawie art. 48 ust. 7 ustawy o referendum.

=====